

Sygn. akt II Ca 677/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jarosław Gołębiowski (spr.)

Sędziowie SO Dariusz Mizera

SA w SO Grzegorz Ślęzak

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2017 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) z siedzibą w B.

z udziałem J. J. (1)

o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 27 lipca 2017 roku, sygn. akt I Ns 266/17

postanawia: **oddalić apelację.**

Sygn. akt II Ca 677/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2017 roku, wydanym w sprawie I Ns 266/17, Sąd Rejonowy w Bełchatowie oddalił wniosek (...) z siedzibą w B. o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego wymagalnego roszczenia alimentacyjnego wynikającego z wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. w sprawie I C 877/15 z dnia 10 lutego 2016 roku na rzecz powódki J. J. (1) w kwocie 400 złotych z terminem płatności 9 marca 2017 roku oraz w kwocie 400 złotych z terminem płatności 7 kwietnia 2017 roku w łącznej kwocie 800 złotych oraz o zezwolenie na składanie do depozytu sądowego przyszłych świadczeń alimentacyjnych w kwocie 400 złotych płatnych do 10-tego dnia każdego miesiąca wynikających z ww. wyroku.

W uzasadnieniu wskazał, że w niniejszej sprawie dłużnik nie spełnił przesłanek ważnego złożenia do depozytu sądowego, albowiem zna miejsce zamieszkania wierzyciela, o czym świadczy załączona do wniosku kserokopia potwierdzenia odbioru przesyłki odebranej osobiście przez J. J. (1) pod adresem: Z., ul. (...). W świetle powyższego wniosek podlegał oddaleniu na podstawie art. 467 pkt 1 k.c., art. 692 k.p.c. oraz art. 693¹ k.p.c.

Apelację od powyższego postanowienia złożył w dniu 25 sierpnia 2017 roku (data nadania w placówce pocztowej) wnioskodawca (...). Apelujący zarzucił postanowieniu:

1) naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 693¹ k.p.c. poprzez uznanie, że dłużnik nie spełnia przesłanek ważnego złożenia do depozytu sądowego, albowiem zna on miejsce zamieszkania wierzyciela, o czym świadczy załączona do wniosku kserokopia potwierdzenia odbioru przesyłki odebranej osobiście przez uczestniczkę, wobec czego wniosek podlega oddaleniu, mimo że wnioskodawca wie kto jest wierzycielem, a

we wniosku wskazał, że wszelkie próby nawiązania kontaktu i spełnienia świadczenia do rąk wierzycielki podjęte z uwzględnieniem znanego mu adresu korespondencyjnego okazały się nieskuteczne, a wniosek swój opiera również na innych okolicznościach dotyczących osoby wierzyciela, z powodu których świadczenie nie może być spełnione, podczas gdy kognicja sądu w postępowaniu w przedmiocie złożenia świadczenia do depozytu sądowego nie obejmuje uprawnienia do badania prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku;

2) naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 467 pkt 4 k.c. poprzez jego niezastosowanie, mimo wskazania przez wnioskodawcę tego przepisu jako podstawy materialnoprawnej wniosku o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, a ograniczenie się przez sąd do weryfikacji jedynie przesłanki wskazanej w punkcie pierwszym art. 467 pkt 1 k.c.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku w całości, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Lektura akt i zebranego w nich materiału dowodowego nie prowadzi do wniosku, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem regulacji zawartej w art. 693¹ k.p.c.

Zgodnie z tym przepisem w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione.

W świetle treści powyższego przepisu nie ulega wątpliwości, że kognicja sądu w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego jest ograniczona do formalnej oceny twierdzeń wniosku. Nie oznacza to jednakże, że sąd ma obowiązek bezkrytycznie uwzględnić każdy wniosek o złożenie do depozytu sądowego jedynie dlatego, że spełnia on wymogi formalne pisma procesowego i zawiera elementy określone w art. 693 k.p.c. (określenie zobowiązania, przy wykonaniu, którego składa się przedmiot; przytoczenie okoliczności uzasadniających złożenie; dokładne oznaczenie przedmiotu, który ma być złożony oraz wskazanie osoby, której przedmiot ma być wydany, oraz warunków, pod którymi wydanie ma nastąpić).

W ocenie Sądu Okręgowego złożony w niniejszej sprawie wniosek o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego podlegał oddaleniu, jednakże z innych względów niż wskazane przez Sąd I instancji w pisemnych motywach zaskarżonego postanowienia.

W świetle dokumentów załączonych do wniosku o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego stwierdzić bowiem należy, że wnioskodawca nie wykazał, że posiada status dłużnika w przedmiotowej sprawie, a tym samym, że posiada legitymację procesową do złożenia tego wniosku.

W tym zakresie wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 88 § 1 k.p. przy zachowaniu zasad określonych w art. 87 k.p. potrącen na zaspokojenie świadczeń alimentacyjnych pracodawca dokonuje również bez postępowania egzekucyjnego, z wyjątkiem przypadków gdy:

- 1) świadczenia alimentacyjne mają być potrącane na rzecz kilku wierzycieli, a łączna suma, która może być potrącona, nie wystarcza na pełne pokrycie wszystkich należności alimentacyjnych;
- 2) wynagrodzenie za pracę zostało zajęte w trybie egzekucji sądowej lub administracyjnej.

Podstawą do dokonania przez pracodawcę potrącenia w ww. trybie jest jednakże stosownie do art. 88 § 2 k.p. wniosek wierzyciela z załączonym tytułem wykonawczym.

Do wniosku o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego wnioskodawca nie załączył wniosku wierzycielki J. J. (1) o dokonywanie potrąceń świadczeń alimentacyjnych, a jedynie odpis wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 10 lutego 2016 roku w sprawie I C 877/15, którym zasądzono alimenty od pozwanego J. J. (2) na rzecz jego małoletniego syna R. J. w kwotach po 1000 złotych miesięcznie oraz na rzecz powódki J. J. (1) w kwotach po 400 złotych miesięcznie.

Również z załączonego do apelacji pisma wnioskodawczyni z dnia 15 maja 2017 roku (k. 34) nie wynika, aby jej wolą było dokonywanie przez pracodawcę potrąceń świadczeń alimentacyjnych z wynagrodzenia należnego J. J. (2) w sposób wskazany przez wnioskodawcę.

Z tych też względów Sąd Okręgowy uznał, że zaskarżone postanowienie odpowiada prawu i na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację wnioskodawcy.